

ταστικής Ἐπιτροπῆς διὰ τοὺς δύο μαθητὰς Ἀρ. Βλάκου καὶ Ἐμ. Κυθωνάκην, καὶ οὕτως οἱ ὀκτὼ εἰρημένοι Εὐέλπιδες τῆς Α τάξεως ἐπροβιβάθησαν ὡς Ἀνθυπολοχαγοὶ εἰς τὸ Πνευματικὸν σῶμα, δυνάμει τοῦ ψηφίσματος τῶν 12 Ἰουλίου 1831 τῆς Α. Ε.

Πρὸς σαφεστέραν ἐνδειξιν τῆς πρὸς αὐτοὺς ἐπικεικῆς εὐμενείας ἤξιωσεν ἡ Α. Ε. νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν προβιβασμὸν τῶν νέων ἀξιωματικῶν, καὶ ἠυδόκησε νὰ διανείμῃ ἰδιοχείρως εἰς αὐτοὺς τὰ σημεῖα τοῦ βαθμοῦ των. Διὰ τοῦτο συνεκαλέσθη πάλιν, τὴν 16 Ἰουλίου 1831, ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ καὶ παρόντων τῆς Α. Ε. καὶ ὄλων τῶν ἀνωτέρων στρατιωτικῶν καὶ πολιτικῶν ἀρχῶν, ἐξεφώνησεν ὁ διοικητὴς τῆς σχολῆς πρυτανετικὸν λόγον πρὸς τοὺς εἰρημένους μαθητὰς, ἀμφέρον εἰς αὐτοὺς καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ τρέφωσι πρὸς τὴν Α. Ε., δι' ὅσα μέσσα ἐπεδύψαυεν εἰς αὐτοὺς, εἰς τὸ διάστημα τῆς διατριβῆς αὐτῆς εἰς τὴν σχολὴν, καὶ ἀκόμη διότι τελευταίαν ἠυδόκησε νὰ τοὺς τιμήσῃ μὲτ' ὅλον βαθμὸν τοῦ ἀξιωματικοῦ.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν αὐτοῦ τοῦ λόγου, ἐκάλεσεν ὁ διοικητὴς τῆς σχολῆς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρων μαθητῶν κατὰ τὸν βαθμὸν τῆς ἀξιοτήτος των ὀνομαστὶ, καὶ ἀφ' οὗ ἐπλησίαζεν ἐν ἡχοῦ τῆς στρατιωτικῆς μουσικῆς, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἐδίδεν εἰς ἕκαστον τὸ δῖπλωμα τοῦ βαθμοῦ του, καὶ ἔπειτα ἡ Α. Ε. ἠυδόκησε νὰ τιμήσῃ καθένα κατὰ σειράν μὲ τὰς ἐπωνυμίας τοῦ βαθμοῦ του.

Μετὰ τοῦτο ὁ Διευθυντὴς τῆς σχολῆς διεύθυνε καὶ ἄλλον λόγον εἰς τοὺς μαθητὰς, λέγων πρὸς αὐτούς: ὅτι τῶρα ὁμιλεῖ πρὸς ἀξιωματικόν, καὶ ὅχι πρὸς μαθητὰς. ὅτι τοὺς ὁμιλεῖ ὡς Διοικητὴς τοῦ Πνευματικοῦ καὶ ὅχι ὡς Διευθυντὴ τῆς Σχολῆς. Τοὺς προτρέπει λοιπὸν νὰ πασχίσωσι διὰ τῆς καλῆς τῶν διαγωγῆς καὶ τῆς σκευῆς ἐκπληρώσεως τῶν χρεῶν τῶν, νὰ φανῶσιν ἄξιοι τοῦ βαθμοῦ των, ὥστε νὰ αὐξήσωσι διὰ τοῦ καλοῦ τῶν ἰσχύων τὴν ὑπέληψιν τῆς Σχολῆς καὶ νὰ τιμήσωσι καὶ τοὺς λιτωτέρους συμμαθητὰς τῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ Διευθυντῆς τῆς Σχολῆς, ἀποτεινόμενος πρὸς τὴν Α. Ε. ἐξεφράσε τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τῶν μαθητῶν καὶ τὴν ἰδιαίτεραν αὐτοῦ διὰ τὴν πρὸς αὐτοὺς εὐνοίαν τῆς Α. Ε., προσθετὼν, ὅτι αὕτη ἦν ἡμέρα ἀγαλλιάσεως δι' αὐτὸν νὰ ἴδῃ ἐλευθερίαν τῶν καρπῶν τῶν μικρῶν τοῦ κίτῳν Τελεσφοροῦντα, καὶ οὕτως ἔλαβε τέλος ἡ ἐπίσημος αὕτη τελετὴ, ἀφ' οὗ ἦν ὅλη ἡ ὁμήγυρις ἐπανελάθεν, ἡχοῦσης τῆς μουσικῆς, τὸ Ζήτω ὁ Κυβερνήτης!

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Λονδίνου, 11 Αὐγούστου. — Ἀναγιγνώσκωμεν εἰς τὸν Ταχυδρόμον τὰ ἑξῆς. “Ἡ Εφημερίς ὁ Πρωτὸς Κήρυξ δημοσιεύει ἐπιστολὴν ἐκ Βρυξελλῶν ἀναγγελλουσαν ὅτι εἶχεν ὑπάγει ἐκεῖσε ἐκ Παρισίων ἡ διαταγὴ τῆς μετακαλέσεως τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων. Ἡ εἰδησις αὕτη εἶναι κατὰ τὴν οὐσίαν ἀκριβής· ἀλλ' ἡ διαταγὴ συνωφεύετο μὲ τὴν εἰδοποίησιν ὅτι, ἐὰν ὁ Βασιλεὺς Λεοπόλδος ἤελε δεῖξει ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ διαφυλάξῃ μέρος τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων πρὸς διατήρησιν τῆς ἐσωτερικῆς ἡσυχίας, θέλει γένει ἡ ζήτησις του. Εἶναι δὲ πάλιν συμφωνημένον ὅτι τὰ ἐκ τοῦ Βελγίου μέλλοντα ν' ἀπέλθωσι στρατεύματα δὲν θέλουν ἀναχωρῆσαι εἰμὴ ἀφ' οὗ δηλοποιήσῃ τὸ Συμβούλιον τὴν πεποιθήσιν του, ὅτι οἱ Ὁλλανδοὶ δὲν θέλουν ἐπιχειρηθῇ νέαν ἐπιδρομὴν. Ὡστε τὸ Βέλγιον εὐρίσκει, αἰ ὅλος διόλου εἰς τὰς χεῖρας τῶν πέντε μεγάλων Δυνάμεων, ἔξ ὧν σύγκειται τὸ Συμβούλιον. Δυνάμει δὲ ν' ἀναγκαι-

λωμεν ὅτι τὸ Συμβούλιον θέλει φανερῶσαι τὴν πεποιθήσιν του ταύτην, καὶ ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλουν ἀπέλθῃ τὰ πλείονερα τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων. Θέλει ζητήσῃ ὅμως ὁ Λεοπόλδος τὴν παράτασιν τῆς διαμονῆς ὀλίγων τινῶν Γαλλικῶν, στρατευμάτων, διὰ νὰ φυλάττωσι τὴν ἐσωτερικὴν εὐταξίαν, ἥτις, ἄνευ τούτου, εἰσπόρει νὰ ταραχθῇ. Τὸ Συμβούλιον φαίνεται ὅτι ἔχει βεβαίαν ἐλπίδα ὅτι μετ' οὐ πολὺ θέλει γένει ὑπὸ τὴν προστασίαν του ἡ περὶ εἰρήνης μεταξὺ τῆς Ὁλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου συνθήκη.”

Ἐκ Βαρσοβίας, 5 Αὐγούστου. — Ἡ πατριωτικὴ εἰαρεία πρὸ πολλοῦ διηρεθισμένη κατὰ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι, καὶ δυσारेσστημένη διὰ τὴν κρίσιν, ἥτις δὲν κατεδίκασεν εἰς θάνατον τὸν στρατηγὸν Ἰαγκόφσκη, ἐπρότεινεν ἐπιστήμως εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν 3 τοῦ ἐνεστώτος τὴν ἔξωσιν τοῦ στρατηγοῦ Σκρζυνέκκου, εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον μὲ βίαν, καὶ ἐθανάτωσεν ἐν τῇ εἰρκτῇ τοῦ ἐκεῖ εὐρισκομένου ἐπὶ ὑποδίκους τῆς πολιτείας· ἐκεῖθεν δὲ οἱ ἐταῖροι ὑπήγαγον εἰς τὰς οἰκίας πολλῶν ἐγκαλεσθέντων καὶ ἀπολυθέντων, καὶ εἰς τὸν οἶκον τῶν δημοσίων ἔργων, εἰς τὸν ὅποιον εὐρίσκοντο, ὅχι μόνον οἱ ὑπουργοὶ τῆς πρώτης ἀστυνομίας, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι ἀπλοὶ ὑποδικοὶ, καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἐφονεύθησαν.

Εἰς Ῥώσσοις λοχαγὸς τοῦ ἵππικοῦ, αἰχμάλωτος, ἀπεσπασθεὶς χθὲς ἀπὸ τοῦ ὄχημά του κατεσφάγη βερβάρως.

Κατὰ τὴν ἀκόλουθον νύκτα ὁ στρατηγὸς Κρουκοβιέκκης διωρίσθη διοικητὴς τῆς πόλεως. Πρῶτη δὲ αὐτοῦ φροντίς ὑπῆρξε νὰ φέρῃ στρατεύματα διὰ νὰ ἐμπιδίσῃ τὴν ἀνανέωσιν παρομοίων τρομερῶν σκηνῶν. Οἱ τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Γαλλίας Πρόξενοι ἐζήτησαν ν' ἀπέλθωσιν, ἀλλὰ παρακαλεσθέντες ἀνέβαλον τὴν ἀναχώρησίν των.

Ἡ Κυβέρνησις διελύθη, καὶ ὁ στρατηγὸς Κρουκοβιέκκης διωρίσθη ἀρχηγὸς τῆς νέας, ἔχων ἐξουσίαν ἀπόλυτον. Ἐδειξε πολλὴν ἐνέργειαν κατὰ τὰς ἀποτροπαιεύσεις τῆς ἡμέρας, καὶ ἐφυλάκωσεν ἤδη τὴν τῆς εἰαρείας πρόεδρον μετὰ δέκα τῶν συνεταίρων. Διώρισε δὲ ἀρχιστράτηγον τὸν στρατηγὸν Προϊζίσκη, ὅστις ἐδέχθη τὸ ἀξίωμα. Πολυάριθμα δὲ στρατεύματα κάθηται ἐν ταῖς πλατείαις.

— Ἐκ τῶν συνόρων τῆς Πολωνίας, 12 Αὐγούστου. — Ἡ Βαρσοβία εἶναι κατὰ τὸ παρὸν πανταχόθεν πολιορκημένη ὑπὸ τῶν Ῥώσων καὶ εἰς διάστημα μόνον ἡμίσεως μιλίου. Περιμένομεν δὲ τὴν εἰδήσιν τῆς παραδόσεώς της. Ὁ Πολωνικὸς στρατὸς ἐκὼν ἢ ἄκων ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὰς παρὰ τὴν Ψύραν θέσεις του· ἐγκατέλιπε δὲ, χωρὶς ἀντιστάσεως, καὶ τὰ ἐν τῇ Βλοφνᾷ ὄχυρά χαρσκάματά του. Ἐπεχειρίσθησαν διαπραγματεύσεις ὑπὸ τοῦ Σκρζυνέκκου, ἀλλ' ἐμπόδισεν αὐτὰς τὸ ἐπαναστατικὸν κόμμα. Τὴν 6 ἐξῆλθε τῆς πόλεως ὁ στρατὸς διὰ νὰ συγκροτήσῃ μάχην πρὸς τοὺς Ῥώσσους μὲ ὅλον τὸ ἵππικόν. Μετὰ ζωντανὰ ὅμως συμπλοκὴν ἡ ἀγκάσθη νὰ ὀπισθοδρομήσῃ, διεσκορπίσθη καὶ ἀπώθη ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ εἰς τὴν πόλιν. Τότε ἔγειναν οἱ τρομεροὶ θύρσοι ἐν τῇ Βαρσοβίᾳ. Ἡ Κυβέρνησις ἡ ἀγκάσθη νὰ ἐξώτῃ τῆς ἀρχιστράτηγιάς, τὸν Δεμβόφσκη, ἀλλὰ μετ' ὀλίγας ὥρας πάλιν τὴν ἀνέθηκεν εἰς αὐτόν. Τὴν 9 εἶχε διαδοθῇ φήμη ἐν Βερολίῳ ὅτι τὰ πράγματα τῆς Πολωνίας ἐμελλοῦν ν' κανονισθῶσιν, ἄνευ μόννης, διὰ μέτου δὲ πρηνυατεύτω (*).

(*) Σήμερον το πρῶτον ὁ Κ. Β. ο. Ρωσκαὶ ο τῆς Ῥωσσίας Ἀντιπρίσθους ἔλαβεν ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως τὴν ἐπίσημον εἰδήσιν ὅτι τὸ Λεχικὸν στρατεῦμα συγκείμενον ἀπὸ τριάκοντα χιλιάδας παρεδόθη ἐκπληρῶς εἰς τοὺς Ῥώσ-

Οὗτος ἄρθρον 247· δὲν εἶναι ἱφαιρμόσται εἰς τὸν πα-
ρῶτα κατήγορον, καὶ εἰς τὴν παρῶσαν κρίσιν, μάλι-
στα ὅταν πρὸκειται λόγος περὶ πράξεων διαφορετικῶν
ἐπὶ ἐκείνας, ταῖς ὁποίας ἀναφέρειται ἡ ἰσχυρὰ ἄρθρα,
καὶ δὲν εἶναι λόγος περὶ κρίσεως δι' ἐγκλημα φέρον
ποινὴν τῶν 8 ἐτῶν φυλακίσεως, ὅτε περὶ κρίσεως,
ὡς ὀρίζει τὸ ἄρθρον 132 αὐτῆς.

Ὅτι ἐπομένως ἐδυνήθημεν νὰ ἐξακολουθήσωμεν καὶ
δυνάμεθα νὰ δικάσωμεν ταύτην τὴν κρίσιν τῆς πλα-
στογραφίας ἐν ἀπασίᾳ τῆ ῥηθέντος Γιαννικέση δι' ἧς
τὴν ὑποχρέωσιν τῆ νὰ εἰδοποιήσωμεν, καὶ μόνον διὰ
τὴν δημόσιον συμφέρον καὶ δι' ἐκεῖνο δηλαδὴ τὴν κατηγορε-
μένην, ἢ τῆς Δικαιοσύνης· τῆτο βεβαιώμεθα ἐτι μᾶλλον,
ὅταν παρατηρήσωμεν ὅτι ἡ Πολιτικὴ Διαδικασία δὲν
προσδιορίζει τὰς διατυπώσεις τῆς κοινοποιήσεως πρὸς
τὰς ἀπόντας κατηγόρους, ἀλλὰ μόνον τὰς πρὸς τὰς
ἐγκαλεσμένους φυγοδίκους, καθὼς τὸ μαρτυρῶν τὰ
ἄρθρα 302 καὶ 225 τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας.

Παρατηρῶν δὲ ἐπὶ τῆς ὑσίας τῆς ὑποθέσεως·

Ὅτι οἱ δόκιμοι ἐκλέχθησαν κατὰ τὸ 88 ἄρθρον
τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας·

Ὅτι ἡ γνωμοδότησις τῶν ἐξαρχῶν τὴν περὶ ἧς ὁ λό-
γος πλαστογραφίαν·

Ὅτι καὶ ὁ ὀφθαλμὸς τῆ Δικαστῆς ἀρκεῖ νὰ γνω-
ρίσῃ τὴν δικαιοσύνην τῆς γνωμοδότησεως ταύτης,
ὡς τὸ ἀπαγορεύει παρομοίαν περίστασιν ὁ νόμος 22
τῆς Κώδικος, Τίτλ. περὶ τῆ Κορνηλίου Νόμου
ἐπὶ τῆς νοθεύσεως· ἰδὲ τὸν Δομαντ. εἰς τὸν Τομ.
9 Τίτλ. περὶ νοθεύσεως·

Ὅτι ἡ παρῶσα ἐγκληματικὴ δίκη, ἂν καὶ ἐγκα-
ταλειμμένη, ὡς εἴρηται, ἀπὸ τὸν Κ. Α. Γιαννικέσην,
ἐξηκολούθητε καὶ ἔπρεπε νὰ τελεσθῇ ἐνεκα τῆ προ-
καταρκτικῆς ἐργασίας, καὶ τῆ νομίμου τῆ χαρᾶντῆρος
τῆ ἐγκαλεσμένης ἢ τῆ κατηγόρου.

Ὅτι ἐπομένως τὰ ἐξόδα τῆ ἰδίᾳ καὶ πᾶσαι ζη-
μίαι τῆ κατηγορουμένης πρέπει νὰ πέσωσιν εἰς βά-
ρος του·

Ὅτι ὡς πρὸς αὐτὸ ἐν ἐλλείψει ἰδίων διατάξεων
τῆς Κώδικος τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας περὶ τῆ
τρέψεως τῆ νὰ γνωστοποιηθῇ ἡ ἀπόφασις εἰς τὸν ἀ-
πόντα κατήγορον, δύναται πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἄρθρων
160 καὶ 200 τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας νὰ
παραδ-χθῇ τὴν διάταξιν τῆς ἄρθρου 225 τῆς Πολι-
τικῆς, μάλιστα διότι πρὸκειται λόγος περὶ ἐξ' ὧν
καὶ πολιτικῆς ἀποζημιώσεως.

Διὰ τὰς λόγους τὰς τῆς Πρωτοκλήτου τῆτος Δικα-
στήριον, δι' ἧς τῶν Συμβέλων Κ. Γ. Μωριάτη καὶ Γ. Κέτ-
τη κατὰ Νόμον ἐκλεχθέντων καὶ μὴ παρῶσαντων·

Ἀποφασίζομεν·

Α'. Παραδέχεται τὴν ἐνστάσιν τῆς Ἐξετάστῃ καὶ
ἀπορρίπτει πᾶσαν κατηγορίαν τῆς πλαστογραφίας
ὡς πρὸς τὴν ὑπογραφὴν τῆς περὶ ἧς ὁ λόγος συναλ-
λαγματικῆς τῆς 14 καὶ 24 Ὀκτωβρίου 1825.

Β'. Απολύει ἐπομένως τὸν Μιχαὴλ Β. Δρίτσα
ἀπὸ τοιαύτην κατηγορίαν.

Γ'. Καταδικάζει τὸν Κ. Α. Γιαννικέσην νὰ πλη-
ρώσῃ τὰ ἐξόδα τῆς παρῶσης δίκης, καὶ κατ' αὐτῆ
ἐπιφυλάττονται τὰ δίκαια τῆς ἀποζημιώσεως τῆ
Μ. Β. Δρίτσα, ὅσα δύναται νὰ τὸν ἀνήκωσιν.

Δ'. Νὰ ἐκκαθαρισθῶσιν τὰ πρῶτα καὶ τὰ δευ-
τέρη κατὰ τὴν διάταξιν τῶν ἄρθρων 156 καὶ 159
τῆς Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας, καὶ διευθύνονται διὰ
τοιαύτων τέλους ἀντίγραφα τῆς παρῶσης, ὡς ὀρίζει
τὸ ἄρθρον 160 αὐτῆς, καὶ ὡς πρὸς τὸν Ἀναστάσιον
Γιαννικέσην ἀπόντα, τὸν κοινοποιεῖται κατὰ τὰ ἄρθρα
225, καὶ 268 τῆς Πολιτ. Διαδικασίας.

Ε'. Ἡ παρῶσα εἶναι ἐκκλητος.

Ἐν Σπέτσαις, τὴν 10 Αὐγύστου 1831.

Ὁ Προσωρινὸς Πρόεδρος Α. ΠΑΛΜΑΣ.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς Ε. Πάτερος.

Ἀρ. 2,861. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Ἐπειδὴ ὁ Ἀναγνώστης Σπάνιας ἐκ Καστρίου τῆς
ἐπαρχίας Σαλῶνων, καὶ Ἀντώνιος Σέφρας συγχώρι-
ός τῶ κατηγορήθησαν ἐνώπιον τῆς βήματος τῆτος, τῆ
μὲν πρώτῃ, ὡς ἄρπαγος διὰ βίας τῆς Παυέλας Γ.
Λέφα, ἐκ τῆς αὐτῆς Κώμης κατὰ τὴν 21 Ἀπριλίᾳ
τῆς τρέχοντος ἐτὸς, τῆ δὲ δευτέρῃ, ὡς συμπράκτο-
ρος, καὶ διαταχθείσης τῆς συλλήψεώς των, ὅτοι γινό-
μενοι φυγοδίκαι δὲν συνελλήφθησαν, ἐν ᾧ οἱ λοιποὶ
κατηγορούμενοι ὡσαύτως ὡς συμπράκτορες, κατα-
χεθέντες εὐρίσκονται ὑπόδικοι·

Τὸ Δικαστήριον, κατ' αἴτησιν τῆς Ἐξετάστῃς, ἐξέ-
δωκε β' κατὰ τῶν διαληφθέντων Σέφρα καὶ Σπάνιας
Ἐντάλμα ὑπ' Ἀρ. 2,829 δημοσιευθὲν κατὰ τὴν τά-
ξιν, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐγκαλεσμένοι ὅτοι μὴδ' ἐντὸς τῆς
διὰ τῆς β' Ἐντάλματος προθεσμίας ἐνεφανίσθησαν,
κατ' αἴτησιν αἰτιολογημένην τῆς αὐτῆς Ἐξετάστῃς τοῦ
ἐντέλλεται καὶ τρίτον τοῖς εἰρημένους Ἀναγ. Σπάνια
καὶ Ἀντωνίῳ Σέφρα, νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιόν τῆς ἐν-
τὸς 20 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν δημοσιευθῇ διὰ τῆς
Γεν. Ἐφημερίδος· ἄλλως, δυνάμει τῆς 349 ἄρθρου τῆς
Ἑγκληματικῆς Διαδικασίας θέλει μεσεγγυηθῇ ὅλη
ἡ περιουσία των.

Προσκαλέονται ὅλας αἱ Ἀρχαὶ τῆς Κράτους νὰ ἐ-
κτυπώσιν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν διαληφθέντων
φυγοδικῶν.

Ἀντίγραφα τῆς παρόντος νὰ τοιχοκολληθῶσιν αὖ-
τὴν εἰς τὴν θύραν τῶν κατοικιῶν τῶν φυγοδικῶν,
τὴν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας των, εἰς τὴν ἀγο-
ρὰν, καὶ περιπλέον νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γενικὴν
Ἐφημερίδα.

Χαρακτηριστικὰ τῶν Φυγοδικῶν. — Τῆς Ἀναγνώ-
στης Σπείας, ἡλικίας ἐτῶν 24, ἀνάστημα μάλλον ὑ-
ψηλόν, κόμη καστανή, πρόσωπον λιγνόν, χρῶμα
μάλλον λευκόν καὶ ὠχρὸν, ὀφθαλμοὶ καστανόχροι,
ὀφρύδια ὡσαύτως, εἰς μετρίαν, σῶμα μέτριον, μύσας
ἀναφυόμενος ξανθός. — Τῆς Ἀντωνίης Σέφρας, ἡλι-
κίας ἐτῶν 25, ἀνάστημα μέτριον, κόμη ξανθή, πρό-
σωπον λιγνόν, χρῶμα λευκόν, ὀφθαλμοὶ κασα-
νόχροι, ὀφρεὶς ξανθαί, εἰς μετρίαν, σῶμα μέτριον,
μύσας ἀραιὸς μικρὸς καὶ ξανθός, καὶ σπανοπύγων.

Ἐν Σαλόνις, τὴν 18 Αὐγούστου 1831.

Ὁ Πρόεδρος, Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.

Ἀντὶ τῆς Γραμμ. Α. Χαράλαμπος.

Ἀρ. 3,674. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΚΑΙ ΝΑΥΠΛΙΑΣ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Κατ' αἴτησιν τῆς Κ. Ἀριστείδος Μωραϊτίνης, ἐπιτρό-
που τῆς Κ. Μιλτιάδου Μωραϊτίνης κηδεμόνος τῆς χο-
λαζώσεως κληρονομίας τῆς τελευτήσαντος Ἐμμανυῆλ
Παλαιολόγου, προσεκλήθησαν διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 2,710
καὶ 3,228 προγράμματος καταχωρηθέντος εἰς τὸ
παράρτημα τῆς ὑπ' Ἀρ. 52 φύλλου τῆς Γενικῆς Ἐ-
φημερίδος ὅλοι οἱ γνωστοὶ καὶ ἄγνωστοι δανεισταὶ τοῦ
ἐκτεθέντος Παλαιολόγου νὰ παρευρίσωνται τὰς τίτλους
καὶ τὰς ἀποδείξεις τῶν δανείων των ἐντὸς 24 ἡμερῶν,
διὰ νὰ ἐκκαθαρῶνται τὸ ἐνεργητικὸν καὶ παθητικὸν μέ-
ρος τῆς προκειμένης κληρονομίας.

Ἐπειδὴ δὲ παρεῖληθεν ἡ ἀνωτέρω προθεσμία τῶν
εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν, καὶ ἐνδέχεται νὰ εἶναι κανεῖς
δανεισταί, οἷς νὰ μὴν ἐπαρυσίασεν εἰς τὰς τίτλους καὶ
τὰς ἀποδείξεις τῶν δανείων, τὸ Δικαστήριον δυνάμει τῆς
ἀρθροῦ 218 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας προσκαλεῖ
ἐκ νέου τὰς αὐτὰς δανειστὰς τῆς τελευτήσαντος Ἐμ-
μανυῆλ Παλαιολόγου νὰ παρευρίσωνται ἐντὸς δύο
μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφημερίδα καταχω-
ρήσεως τῆς παρόντος προγράμματος τὰς διαληφθέν-
τας τίτλους καὶ τὰς ἀποδείξεις τῶν δανείων, εἰδὲν

μὴ, θέλει προδεύσει μέχρι τῆς ἐκδόσεως καὶ ἐκτε-
λέσεως τῆς ἀποφάσεώς τε.

Τὸ παρὸν πρόγραμμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γε-
νικῆς Ἐφημερίδος.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 21 Αὐγούστου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

Ἀρ. 940. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ ΤΗΣ ΚΑΡΥΤΑΙΝΗΣ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Οἱ ἀδελφοὶ Παναγιώτης καὶ Γιάννης Κόκλας Ζα-
κύνθου δι' ἀναφύξεως των πρὸς τὸ ἔθνος τῆς
σημερινῆς ἡμερῆς μηνίας, ἀναφύξαντες, ἀναχωρήσαν-
τες πρὸ πολλῆς ἀπὸ τὴν πατρίδα των καὶ πολιτογρα-
φέντες εἰς τὴν Ἑλλάδα, διαμένοντες ἤδη ἐντὸς τῆς δι-
καιοσύνης τῆς Δικαστηρίας τῆς, ὑπηρετῶντες στρατι-
ωτικῶς ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῆς Στρατηγῆς Κ. Ι. Θ.
Κωλοκοτρώνη. Ἐπειδὴ δὲ ἐπληροφρήθησαν ἐσχάτως
ὅτι ὁ πατήρ των Ἀναστάσιος Στυλιανὸς Κόκλας, κα-
τακλόντες Καλυπτάδων χωρίον τῆς νήσου Ζακύνθου, ἐ-
τελεύτησεν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, περὶ λαμβάνον
καὶ ζητῶν νὰ κοινοποιήσῃ τὸ Δικαστήριον τῆς πρὸς
τὰς ἀδελφούς των, συγγενεὶς καὶ χρονοφαιλέτας τοῦ
πατρὸς των ὅτι, ὅχι μόνον δὲν κληρονομοῦνται αὐτοὶ κλη-
ρονόμοι ἀπόλυτοι τῆς ἀπὸ τοῦ πατρὸς των, ἀλλὰ
παρεγγίνονται ἀπὸ κάθε εἰδὸς τῆς ἐγκαταλειφθεί-
σης κινητῆς καὶ ἀκινήτης αὐτῆς περιουσίας.

Τὸ Δικαστήριον λοιπὸν κατ' αἴτησιν τῶν εἰρημέ-
νων ἀδελφῶν κοινοποιεῖ διὰ τῆς παρόντος δημοσί-
αυτος πρὸς πάντας τὰς συγγενεὶς ὅποιουδήποτε
βαθμοῦ τῆς ἀποβιώσαντος Ἀναστατίου Κόκλα, ὡς καὶ
εἰς τὰς δανειστὰς αὐτῆς, ἂν ὑπέρχωσι, τὴν παραι-
τητικὴν ταύτην τῶν υἱῶν του Παναγιώτη καὶ Γιάννη ἀ-
πὸ τὴν ἐγκαταλειφθείσαν περιουσίαν τῆς πατρὸς των,
ὡς καὶ ἀπὸ τὰ χρεῖα αὐτῆς, πρὸς ἐδράσαντων.

Ἡ παρῶσα γνωστοποίησις νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς
Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ κηρυχθῇ
ὑπ' Ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας
τῆς πόλεως ταύτης.

Ἀντίγραφα αὐτῆς νὰ τοιχοκολληθῇ ἐπὶ τῆς
θύρας τῆς Δικαστηρίας καὶ τῆς ἐνταῦθα καθεδρικῆς
ἐκκλησίας.

Ἐν Καρυταίνῃ, τὴν 17 Αὐγούστου 1831.

Ὁ Προσ. Πρόεδρος Α. ΛΟΥΠΟΠΟΥΛΟΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Ν. Β. Δεωνέλλης.

Ἀριθ. 73.

Ἔτους ΣΤ'

ΕΝ ΝΑΥΠΑΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.
Ἔτησί . . . Φοίνικας 36
Ἑξαμηνιαία . . . 18
Τριμηνιαία . . . 9
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ
Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς ἑπι-
στάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 48.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Θεωροῦντες τὴν κατὰ τὴν 27 τοῦ παρελθόντος Αὐγού-
στου περὶ τοῦ ὅρκου ἐγκύκλιόν μας·

Λαβόντες ὑπ' ὅψιν τὰς παρατηρήσεις, αἵτινες προηγούν-
ται τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Κ. Ἐπαμεινώνδου Βασιλείου Ὑπο-
λοχαγοῦ τῶν Ἐπιτελῶν ἐπὶ τοῦ ὁμωθέντος ὅρκου παρὰ τῶν
ἀξιωματικῶν τῆς Φρουρᾶς τοῦ Ναυπλίου·

Παρατηροῦντες ὅτι ἀπόκειται εἰς μόνην τὴν Κυβέρνησιν
τὸ νὰ προσδιορίσῃ τὰς αἰρέσεις τῆς παραδοχῆς εἰς τὴν
στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, καὶ ν' ἀποφασίσῃ τὸν τύπον τοῦ
ὅρκου·

Παρατηροῦντες τέλος ὅτι ὁ προσκαλούμενος ἀξιωματικὸς
εἰς ὅρκωμάςιν δὲν δύναται νὰ τὸν τροπολογήσῃ μετ' ὀφθαλ-
μαίεσσις ἐγγράφως χωρὶς τὴν παραδίασιν τῆς ὑπακοῆς
καὶ τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας·

Διατάττομεν.

Ὁ Κ. Ἐπαμεινώνδης Βασιλεῖου Ὑπολοχαγὸς τῶν Ἐπιτε-
λῶν παύει τοῦ ν' ἀριθμηθῇ μετὰ τὸν στρατιωτικὸν καὶ θέλει
παραυτὰ διαγραφῇ· καὶ τοῦ κοταλέγιω ὡς παρητημένος.

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεὺς θέλει διακινῶνται
τὸ παρὸν διάταγμα πρὸς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν, ὅστις ἐπι-
φορτίζεται τὴν ἐκτέλεσίν του.

Εν Ναυπλίῳ τῇ 11 Σεπτεμβρίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν Γραμματεὺς Π. Γ. ΡΟΔΙΟΣ.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΕΙΔΗΣΕΩΣ.

Ἐκ Ναυπλίου 23 Σεπτεμβρίου.

Ἐκτακτοὶ ἐξετάσεις τῆς Κεντρικῆς
στρατιωτικῆς Σχολῆς.

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ψηφίσματος τῆς Α. Ε. τοῦ Κυβε-
ρήτου τῆς Ἑλλάδος τῶν 25 Ἰουλίου 1831. ἐγένετο ἡ ἐξα-
εἰς τῶν ἐκτάκτων ἐξετάσεων εἰς τὴν Κεντρικὴν στρατιω-
τικὴν Σχολὴν διὰ τοῦ μολῆσας τῆς πρώτης τάξεως τὴν 6
Ἰουλίου 1831, διὰ νὰ ἐξελεῖται ἀριστῶς οἱ ἐξ πρώτοι ἐξ

αὐτῶν εἰς τὸ πυροβολικὸν σῶμα μετὰ βαθμὸν Ἀνθυπολοχαγοῦ.
Κατὰ τὸ αὐτὸ ψήφισμα τῆς Α. Ε. τὰ μέλη τῆς ἐξετα-
στικῆς Ἐπιτροπῆς, ἦσαν οἱ ἑξῆς Κύριοι:

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, Πρόεδρος,

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Δημοτίου Ἐκπαιδεύσεως,

Ὁ Ὑποσυνταγματάρχης, Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, Δι-
οικητὴς τοῦ πυροβολικοῦ,

Ὁ Διοικητὴς τοῦ σώματος τῶν Ὀχυρωματοποιῶν,

Ὁ Λοχαγὸς Διοικητὴς τοῦ 4 τάγματος,

Ἀξελὸς καὶ Λοχαγοὶ, ἐπιθεωρηταὶ τῆς Σχολῆς καὶ
σταυρίδης Διδάσκαλοι,

Συντσοί, Ὑπολοχαγὸς τοῦ πυροβολικοῦ ὑπασπιστὴς
καὶ Διδάσκαλος τῆς Σχολῆς,

Δεσποτόπουλος, Διδάσκαλος τῶν μαθηματικῶν.

Ἐξετασθέντες αὐστηρῶς οἱ εὐέλπιδες τῆς Α τάξεως εἰς
ὅλα τὰ εἶδη τῶν μαθημάτων, τὰ ὁποῖα παρεδόθησαν εἰς
τὸ διάστημα τῆς διατριβῆς των εἰς τὴν Σχολὴν, ἀπεκρίθη-
σαν μετὰ μεγάλην ἀκρίβειαν εἰς τὰ μαθηματικά, εἰς διαφό-
ρους κλάδους τῶν στρατιωτικῶν, ὡς εἰς τὴν Ὀχυρωματικὴν,
πυροβολικὰ, πεζικὰ, κτλ· καὶ παρέστησαν ἱκανὰ δείγμα-
τα τῆς ἐπιμελείας καὶ τοῦ ζήλου των εἰς τὴν γραμμικὴν
καὶ τοπογραφικὴν ἱχνογραφίαν.

Αἱ ἐξετάσεις ἐξηκολούθησαν χωρὶς διακοπὴν μέχρι τῆς
10 Ἰουλίου, ὅπου ἐκ τῶν ἐξετασθέντων εὐελπίδων, οἱ ἐξ
πρώτοι εὐρισκόμενοι εἰς τὸν κατάλογον τῆς ἀξιότητος, κατὰ
τὸ ψήφισμα τῶν 25 Ἰουλίου 1831 τῆς Α. Ε., ἦτο:

Οἱ Μαθηταὶ, Μιχαὴλ Σοφιδανός, Ἐλευθέριος Σχινῆς. Πα-
ναγιώτης Κορωναῖος, Βασίλειος Σαπουνιζάκης, Ἰωάννης
Ἀξελὸς, Γεώργιος Μενφεράτος, ἐπρωβλήθησαν ἀπὸ τὴν
ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν ὡς Ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ πυρο-
βολικοῦ.

Ἡ ῥηθεῖσα Ἐπιτροπὴ θεωροῦσα τὴν καλὴν διαγωγήν
τῶν μαθητῶν Ἀρσενίου Βλάκου καὶ Ἐμμανουὴλ Κυδωνάκη
εἰς τὸ διάστημα τῆς διατριβῆς των εἰς τὴν Σχολὴν καὶ τὰς
προόδους των εἰς τὰ μαθήματα ἃ καὶ ὑποδεεστέρας τῶν
προηγούμενων, ἐπρωβλεπει εἰς τὴν ἐνμέλειαν τῆς Α. Ε. νὰ
καταταχῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὸν ἑκτακτὸν πρεβιδασμὸν τῶν
ἐξ εἰρημικῶν μαθητῶν.

Ἡ Α. Ε. ἠδύοκησε νὰ ἀποδεχθῇ τὴν αἵτησιν τῆς ἐξε-

1. Έγγραφον Ἰταλικὸν ὑπὸ 3 Ἰανουαρίου 1826.
2. " " 24 Ὀκτωβρίου 1825.
3. " " 26 Ἀπριλίου 1826.
4. " " 23 Αὐγούστου 1825.
5. ————— τῇ Ἐξετάσει.

Δ'. Ἡ ὑπ' Ἀρ. 68 πρόσκλησις τῇ Ἐξετάσει τῆς Ἰαλίας 1831, διὰ τῆς ὁποίας κατὰ τὸ Ἀρθρον 88 Πολιτικῆς Διαδικασίας ὠνομάθησαν οἱ δόκιμοι, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑποίας ἠκολούθησεν ἡ διαδικασία.

Ε'. Ἡ γνωμοδότησις τῶν δοκίμων Κ. Μεθοδίου Ἰωαννίδου Συνηγόρου, καὶ τῆς Ἰατρῆς Παύλου Αἰμυλίου Πιπτάνα ὑπὸ 9 Ἰαλίας, καθὼς ὀρίζουσιν οἱ νόμοι, ἀπὸ τὴν ὁποίαν γνωμοδότησιν περικύπτει ὅτι ἡ περὶ τῆς ὁλόγραφου ὑπογραφῆς τῆς συναλλαγματικῆς τῆς 14 καὶ 24 Ὀκτωβρίου 1825 εἶναι γνησία καὶ ἀληθής, καὶ δὲν ἔχει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πλαστογραφίας.

ΣΤ'. Ἡ ὑπ' Ἀρ. 71 γνωμοδότησις τῇ Ἐξετάσει τῆς 23 Ἰαλίας 1831 συμπεραίνοντος ὅτι ἀπορρίφθῃ ἡ κατηγορία, φανερὰ εἶσα ἡ ἀθωότης τῇ Μιχαήλ Β. Δρίτζα, καὶ κατὰ τὴν διάταξιν τῇ Ἀρθρον 131 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας.

Ζ'. Ἡ ὑπ' Ἀρ. 736 γνωστοποίησις τῆς ἐνταύθα Ἀτυνομίας τῆς 9 Μαΐου 1831 ἐξ ἧς περικύπτει ὅτι ὁ διαληφθεὶς Κ. Α. Γιαννικέσης ἐδραπέτευσεν ἐντεῦθεν καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Ἐκτοτε τῶν ὄντι ὁ Α. Γιαννικέσης δὲν ἐμφανίσθη πλέον μ' ὅλον ὅτι ἤξευρεν ὅτι ἐξακολοθῶσεν ἡ παρῶσα ἐγκληματικὴ δίκη διὰ τὴν ἀρνήσιν τῆς ὑπογραφῆς τῆς εἰς τὴν συναλλαγματικὴν τῆς 14 καὶ 24 Ὀκτωβρίου 1825, κατὰ τῇ παρεσιᾶσαντος αὐτῇ Μ. Β. Δρίτζα. Ὅθεν δὲν ἠτέλησε νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν τὴν εἰς αὐτὸν ἀποδιδομένην ἀπὸ τὸ εἰρημένον 92 ἄρθρον, ἐδὲ ἀπὸ τὰς ἄλλας, ὅσας ὁ παρὼν ἐγκληματικὸς Κώδικς ἀπονέμει εἰς τὰς ἰδιύτας κατηγορίας ἢ ἐγκαλέοντας ὅθεν ἡ παρῶσα δίκη ἐγενεῖν ἐκτοτε δίκη ὑπὲρ τῇ δημοσίᾳ συμφέροντος καὶ ὑπὲρ τῇ κατηγορουμένῃ.

Ἡ παρῶσα ὑπόθεσις ἔμεινε πρὸς τέτοις ἐκτεθειμένῃ εἰς τὸ πινάκιον καὶ περισσώτερον ἀπὸ τὰς διωρισμένας ἡμέρας πρὸς εἶδησιν τῇ ἐπιτροπῇ τῇ Κ. Γιαννικέσῃ, εἰάν τοιούτον τινα ἔχεν ἀφήσει διὰ νὰ παρασταθῇ ἀντ' αὐτῇ εἰς τὴν παρῶσαν δίκην.

Εἰς τοιαύτην κατάστασιν τῶν πραγμάτων, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος τῇ Κ. Γιαννικέσῃ, ἔτε ἄλλῃ τινὸς ἀντ' αὐτῇ.

Τὸ Πρωτόβλητον τῆς

Ἐπαρτήρησεν ὅτι ὡς πρὸς τὴν τάξιν καὶ κατὰ

τασιν τῆς δικογραφίας, ἡ τάξις αὐτὴ καθ' ὅσον 2. Φορὰ τὰς ἐπὶ πλαστογραφίας κατηγορίας ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Ἀρθρον 85 μέχρι τῇ 96 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, καθὼς ὀρίζει τὸ Ἀρθρον 247 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας.

Ὅτι εἰάν ὁ Κ. Α. Γιαννικέσης ἀποκατετάθη ἐγκαλῶν μᾶλλον διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ἐρηθέντος Ἀρθρον 85 παρὰ διὰ κατηγορίας παρ' αὐτῇ δοθείσης κατὰ τὴν ἐννοίαν τῇ Ἀρθρον 10 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας, νὰ παρασταθῇ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν δοκίμων, καὶ νὰ καμῇ πρὸς αὐτὰς ὁποίας παραληρήσεις ἐνόμιζε συμβαλλούσας εἰς τὸν σκοπὸν τῆς, καὶ εἰάν ἐπὶ τέλεις ἐδύνάτο κατὰ τὴν διάταξιν τῇ τελικῇ μέρῃ τῇ Ἀρθρον 92 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας νὰ παρεσιᾶσθαι εἰς τὸν ἐξετάσιν ὅσας ἤθελεν ἐπιτύχει νὰ κατορθώσῃ ἀποδείξαι τῆς πλαστογραφίας, ἔπεται ὅτι, ἀναχωρήσας ἐντεῦθεν ἐκκρίως, καὶ ἐπιτροπὸν τῆς μὴν ἀφήσας, ἀπεποιήθη αὐτοπροαγρεῖτως τοιαύτας ἐξουσίας, καὶ ἐγκατέλειψε καθ' ὅσον τὸν ἀφορᾷ τὴν εἰρημένην ἐπὶ πλαστογραφίας κατηγορίαν.

Ὅτι ἡ ἰδιωτικὴ κατηγορία κατὰ τὸ Ἀρθρον 34 καὶ 81 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας δὲν εἶναι ἀναγκασίμα, εἰμὴ εἰς τὰ ἐπανορθωτικὰ ἐγκλήματα, πρὸς τὰ ὁποία δύναται νὰ θεωρηταί ἀναγκασίμα ἡ κοινοποίησις τῶν πράξεων τῆς προκατάρξεως, ἢ ἡ γνωστοποίησις τῶν πρὸς τὸν ἰδιώτην κατηγοροῦν εἰς τὰ βαρέα ὅμως ἐγκλήματα τὰ προσβάλλοντα τὴν δημοσίαν τάξιν, ὅπῃ ὅν εἶναι τὸ τῆς πλαστογραφίας, ἢ προκατάρξις ἐξακολοθῇ δίχως ἀνάγκην ἢ τῇ ἰδιώτου κατηγοροῦ ἢ τῆς παρεμβάσεώς τῆς.

Ὅτι βέβαια αἱ διατάξεις τῶν Ἀρθρων 11, 125 καὶ 126 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας μετὰ τὴν ἐκφράσιν δύναται, δὲν δεκνύουσιν ἄλλο παρὰ τὴν ἐξουσίαν, τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τὸν κατηγοροῦν, ἐξουσία δὲ τὴν ὁποίαν αὐτὸς δύναται ν' ἀποποιήσῃ μετὰ τὸ ἔργον τῆς, καὶ τῇτο γίνεται ὅσάκις δὲν ἐμφανίζεται ὡς ἐνάγων καὶ κατηγορὸς νὰ κάμῃ τὰς ἀναγκαίους ἐνστάσεις τῆς ὡς μάλιστα ἀρκούντως ἀποφαίνεται εἰς τὴν διάταξιν τῇ Ἀρθρον 113 τῆς αὐτῆς Διαδικασίας, ὅπῃ λέγει, εἰάν εἶναι παρὼν κ.τ.λ.

Ὅτι ἄλλως πως, ἐνῷ τὸ Ἀρθρον 19 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας ἀποχρόντως διετηρήθη εἰς τὴν κατάστασιν τῶν πολιτικῶν πράξεων, κατὰ τὰς διατάξεις ὅμως τῇ Ἀρθρον 96 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας εἶναι βέβαιον ὅτι, αἱ διατάξεις τῶν Ἀρθρων 38 μέχρι 49, 119, 120, 136 καὶ 138 καὶ 132 μέχρι 141 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας, καὶ κατὰ τὸ γράμμα αὐτῶν καὶ κατὰ τὸ πνεῦμα τῇ προαναφερ-

Ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνεδρίου τῆς Γαλλίας τῆς 15 Αὐγούστου ἡ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργός, Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου, ἐποίησε τὸ ἐξῆς προβούλευμα περὶ τῆς ἀνασυντάξεως τοῦ τῶν Πατρικίων Συνεδρίου.

Λοδοβίκος Φίλιππος, Γάλλων Βασιλεὺς, πρὸς ἅπαντας τοὺς παρόντας καὶ ἐσομένους, ὑγιαίνειν,

Διετάξαι καὶ διατάττομεν τάδε.

Τὸ σχέδιον τοῦ ἄρθρου τοῦ προσδιοριζομένου εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ 23 τοῦ Χάρτου, οἷον ἐνταῦθα περιέχεται, θέλει προβληθῇ ἐν ὁνόματι ἡμῶν εἰς τὸ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνεδρίου ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου Προέδρου τοῦ Συμβουλίου, τοῦ ἐπιτῶν Ἑσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, τὸν ὁποῖον διορίζομεν νὰ ἐκθέσῃ τὰ κίττια, καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν συζήτησιν.

Ἄρθρον μοναδικὸν προσδιορίζομενον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ 23 Ἀρθροῦ τοῦ Χάρτου.

«Τοῦ Βασιλέως ἴδιον εἶναι νὰ διορίσῃ τὰ μέλη τοῦ τῶν Πατρικίων Συνεδρίου.

• Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν εἶναι ἀόριστος.

• Τὸ τοῦ Πατρικίου ἀξίωμα δίδεται ἐπὶ ζωῆς, καὶ δὲν μεταδίδεται κατὰ δίκαιον κληρονομίας.

• Ὅλα τὰ ἐναντίως νενομοθετημένα ἀκυροῦνται διαπαντός.

Τὸ παρὲν ἄρθρον δύναται νὰ τροποποιηθῇ εἰς τὸ ἐξῆς. Ἀλλ' ὅμως καμμίᾳ περὶ τούτου πρῆτασις δὲν θέλει προβάλλεσθαι εἰς τὴν ἐξέτασιν τινὸς Βουλῆς, εἰμὴ ὅταν ἀναθέσῃ τοῦτο εἰς αὐτὴν ἢ πρὸ ταύτης Βουλῇ.

Ἐν Παρισίοις, τὴν 27 (15) Αὐγούστου 1831.

ΛΟΔΟΒΙΚΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

Ὁ τοῦ Συμβουλίου Πρόεδρος, Ὑπουργὸς Γραμματεὺς τῆς Πολιτείας ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν,

Κασιμίρος Περέριος.

ὑποβαλὼν εἰς συζήτησιν τῆς Βουλῆς τὸ προβούλευμα, ἐξέφωνε ταῦτοχρόνως ὁ Κύριος Κασιμίρος Περέριος καὶ λόγον πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ὑποστήριξιν αὐτοῦ.

Διήγεσε δὲ εἰς τρεῖς ὅρους τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἐλάλησε χωριστὰ περὶ ἐκάστου. Οἱ ὅροι δὲ εἶναι οὗτοι: — α. Ἀπὸ τὸν Βασιλέα, ἢ ἀπὸ τίνος ἐκλεκτικοῦ σώματος, ἢ ἀπὸ τὸν Βασιλέα ἐπὶ τίνος καταλόγου ἐκλελεγμένων ὑποψηφίων, θέλουσιν διοριζέσθαι οἱ Πατρικιοί; — β. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὀρισμένος, ἢ ἀόριστος, θέλει εἶναι; — γ. Διὰ βίου, ἢ κληρονομικὸν θέλει εἶναι τὸ τοῦ Πατρικίου ἀξίωμα; Ἡ ἔκτασις δὲν μᾶς συγχωρεῖ ν' ἀναφῶμεν ὅλον τὸν λόγον, διό θέλομεν περιορισθῇ εἰς τὰς κυριώτερας ἀποδείξεις τοῦ ῥήτορος.

Α. Ἡ Γαλλικὴ πολιτεία εἶναι κατὰ τὸ εἶδος μοναρχική, ἢ δὲ τοῦ θρόνου κληρονομία, ὅτι εἶναι ἡ κρητὶς αὐτῇ, οὔτε ἐπιδέχεται ἀμφισβήτησιν, οὔτε ἀμφισβητεῖται. Εἶναι γε γραμμένον εἰς τὸ δημοτικὸν ἡμῶν Δίκαιον, καὶ ὁμολογήθη κοινῶς, ἔσθ' ἂν τε καὶ ἔξωθεν τοῦ Συνεδρίου τούτου, καὶ ἀπὸ τὰ ὄργανα ὅλων τῶν παραλλαγῶν τῆς κοινῆς γνώμης, ὅτι ἡ μοναρχικὴ Κυβερνήσις εἶναι ἡ μόνη ἀρμόζουσα εἰς τὴν Γαλλίαν. Ὁ δῆμος ὁ ἔχων τὴν ἐξουσίαν τῆς βασιλικῆς ἐκλογῆς παρακατέθηκεν αὐτὴν εἰς τοὺς πόδας τοῦ θρόνου, τὰ δὲ ἦν τοῦ ἔθνους, ὡς καὶ ἡ ἀπλουστερά λογικὴ, δὲν δύναται νὰ ἐνόησῃ μοναρχίαν χωρὶς μοναρχικῶν συντά-

σεων, καὶ ὅτι ὁ σιρατάρχης Πασκεῖτς ἐμθικὸν νικητὴς καὶ θριαμβευτὴς εἰς Βαρσοβίαν τὴν 26 Αὐγούστου.

Ὁ ἐκλεμπρότατος Ἀντιπρέσβυς περιμένει ὁσοῦν χρόνον ἡ λεπτομερὴ περιγραφὴν τοῦ κατορθώματος τούτου.

Σημ. τοῦ Ἐκδότου.

ξων, καθὼς ἐπὶ τῆς διὰ βίου ὑπατείας, οἱ δημοκρατικοὶ δὲν ἤθελον νὰ πιστεύσωσιν, οἱ ὑπῆρχεν ἔτι δημοκρατία ἐπὶ τῆς ἰσοδύναμης ἐξουσίας ἐνὸς μόνου ἀρχηγοῦ.

Ἀλλ' ἡ Γαλλικὴ μοναρχία εἶναι εὐκρατος διὰ τὴν εἰς τρεῖς δυνάμεις διαιρέσιν τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας. Εἰς τί εἶναι διωρισμέναί αἱ τρεῖς αὗται δυνάμεις; τίς εἶναι ἡ οἰκεία ἐκάστης ἐνέργεια, καὶ τίνα εἶναι τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν ὑπαρξίν των;

Ἡ συνταγματικὴ μοναρχία φέρει ἐν ἑαυτῇ ἀρχὴν τινὰ μονιμότητος καὶ ἀρχὴν τινὰ ἐπιδόσεως, καὶ ἐκάστη τῶν δύο βουλευτικῶν δυνάμεων δέχεται παρὰ τοῦ συντάγματος ὡς παρακαταθήκην μίαν τῶν ἀρχῶν τούτων. Ὅθεν ἡ μὲν χρεὸς ἔχει νὰ διατηρῇ τὴν σταθερότητα τῶν θεμελιωδῶν συντάξεων, ἡ δὲ, νὰ ἐπιταχύνῃ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν πολιτικῶν καὶ διοικητικῶν νόμων. Ἡ διάρκειά ἄρα εἶναι ὁ χαρακτήρ ἐκείνης, ἡ δὲ κινητότης ἀρμόζει εἰς ταύτην ἐντεῦθεν αἱ οὐσιώδεις διαφοραὶ τῆς ἀρχῆς των καὶ τῆς συνθέσεώς των. Τὸ τῶν Πατρικίων Συνεδρίον πρέπει νὰ πηγάζῃ παρὰ τῆς βασιλείας, καθὼς δυνάμεις σταθεραὶ, ὅποια εἶναι ἡ ἰδική του· τὸ δὲ τῶν Ἀντιπροσώπων, παρὰ τινος ἐκλεκτικοῦ σώματος, μετεσχητοῦ, ὁποῖον εἶναι καὶ αὐτό. Τὰ ὀργανικὰ προσόντα ἐκατέρου τῶν Συνεδρίων θέλουσιν ἐκ τούτου συναῖδει μὲ τὰ καθήκοντά των. Ἀντὶ λοιπὸν νὰ συμπεραίνωμεν ἐκ τοῦ ἐνὸς περὶ τοῦ ἑτέρου, ἐξ ἀναλογίας, κατὰ τὴν σύστασιν τῶν στοιχείων των, πρέπει μᾶλλον ἐξ ἀντιθέτου νὰ συμπεραίνωμεν. Ἐὰν ἡ τοῦ ἐνὸς ἐκλογὴ φύσει πηγάζει παρὰ τοῦ δήμου, ἡ βασιλικὴ σύστασις εἶναι ὁ ἀναγκαῖος καὶ ὢν τοῦ ἑτέρου.

Πατρικίων Συνεδρίον, συγκείμενον ἐκ μελῶν ἐκλελεγμένων ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ἐκλογεῖς καὶ μὲ τὰ αὐτὰ προσόντα τῶν Ἀντιπροσώπων, πραγματικῶς, ἄλλο δὲν ἤθελεν εἶναι εἰμὴ δευτέρου Συνεδρίου Ἀντιπροσώπων, καὶ ἐκ τούτου ἤθελε καταστήσῃ ὁ συνταγματικὸς τῆς Πολιτείας ὀργανισμὸς, εἰς δύο δυνάμεις, πάντοτε μὲν ἀντιζήλους, συχνάκις δὲ πολεμοῦς πρὸς ἀλλήλας.

Ἐπ' ἄλλων δ' ἐκλογῶν καὶ μὲ ἄλλα προσόντα, ἐκλεγόμενοι οἱ Πατρικιοί, δὲν ἤθελον παρίσταναι, κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐκλεκτικῶν δυνάμεων, εἰμὴ δεξασίας καὶ συμφέροντα πάντοτε ὑστεροῦντα τῆς πενταετηρικῆς προόδου· οὕτω δὲ συντεταταγμένοι, οὔτε νὰ συνεπιλαμβάνωνται εἰμποροῦν εἰς τὰς ἀναπτύξεις, τὰς ὁποίας θέλει νὰ βοηθῇ ἡ ἐκλογὴ, οὔτε νὰ ἐμποδίζωσι τὴν πολλὰ ὀρμητικὴν κίνησιν, τὴν ὁποίαν τοὺς καταδικάζει ν' ἀκολουθῶσιν ὁ ἀρχικὸς αὐτῶν χαρακτήρ, καθὰ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλελεγμένοι.

Ἡ δ' ἐν τῷ αὐτῷ πάλιν Συνεδρίῳ σύμμιξις, τῶν μὲν ὑπὸ τοῦ βασιλέως, τῶν δὲ ὑπὸ τοῦ λαοῦ ἐκλελεγμένων, ἤθελε συστήσῃ διαίρεσιν, ἣτις ἤθελε καταστήσῃ τὸ Συνεδρίον ἀνίκανον νὰ ἐκπληροῖ τὸ καθήκον τοῦ νὰ συγκροτῇ τὰς δύο δυνάμεις.

Ἡ δ' ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνδρομὴ τῶν καθηκόντων τῶν διὰ βίου ἐκλελεγμένων Πατρικίων, καὶ τῶν κατὰ πενταετίαν ἀνατενυμένων ἀντιπροσώπων, ἤθελεν ἐπιφέρει εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῆς αὐτῆς ἀρχῆς ἀισιότητα μεγαληγέραν παρὰ τὴν προκύπτουσαν ἐκ δεξέων ἀπὸ διαφορῶν ἀρχῶν δημιουργημένων.

Ἐκλελεγμένον τέλος πάντων τὸ τῶν Πατρικίων Συνεδρίον, καὶ μὴ παρίστανον πλέον, ὅταν ἀπομακρυνθῇ πολὺ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς συστάσεώς του εἰμὴ τὸς παλαιὰς δεξασίας τῶν διοριτῶν, ἀλλ' οὐκ ἐκλογῶν, εἰμὴ τῶν ἀπὸ τοῦ λαοῦ διοριστῶν τοῦ ἐνὸς Συνεδρίου, ἢ τῶν ἀπὸ τοῦ βασιλέως, καὶ ντεῦθεν ἤμελε προξενεῖσαι ἀκατάπαυστος ἀταξία καὶ ὀρμὴ.

Δοξάζομεν λοιπὸν ὅτι ἐκλογὴ καὶ Πατρίκιος εἶναι δύο ἔργματα ἀντικρουόμενα ἀπὸ ἀλλήλων, δύο λέξεις παρι-
στάνουσιν ἐννοίας ἀσυναρμόστους.

(Ἐρχεται ἐντεῦθεν ὁ ῥήτωρ εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι εἰς μὲν τὸν Βασιλέα δύναται προσφυῶς νὰ ἀρμόζῃ ἡ ἐκλογὴ τῶν Πατρικίων.)

Β. Ἐξετάζοντες τὸ δεύτερον ζήτημα, ἂν πρέπη δηλαδὴ νὰ εἶναι ὠρισμένος καὶ ἀμετάκλητος ὁ ἀριθμὸς τῶν Πατρικίων, εἰς τὴν φύσιν πάλιν τῆς δυνάμεως ταύτης πρέπει νὰ ἐρευνήσωμεν τι καὶ κατὰ τοῦτο ἀρμόζει εἰς αὐτήν· ἐπει-
δὴ τέλος πάντων, τὰ μέσα πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε σύμ-
φωνα μὲ τὸν σκοπὸν.

Ας ὁμολογήσωμεν πρῶτον μετὰ παρρησίας, Κύριοι, ὅτι τὸ ἐκπεσὸν γένος δὲν ἤθελε μεταχειρισθῇ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους· πρὸς τὸ ἀντεθνικὸν συμφέρον, τὸ δίκαιον τοῦ προδιδάξαι εἰς τοὺς Πατρικίους· ἡ σήμερον κινουμένη ὑπόθεσις δὲν ἤθελε μᾶς ἐπασχολεῖ· εὐρίσκεται λοιπὸν καὶ ἐνταῦθα ζήτημα περὶ προσώπων, κεκρυμμένον εἰς τὸ περὶ ἀρχῶν, καὶ ποτὲ δὲν πρέπει νὰ προσηλόνεται εἰς τὸ ἐν μὲν οἱ νομοθέτης.

Ὁμολογούμενοι εἶναι, Κύριοι, ὅτι δυνάμεις ἄνευ ἀντιση-
κώματος ἄλλο δὲν εἶναι ἢ ὁ δεσποτισμὸς, καὶ συνέδριον συγκείμενον ἐξ ὠρισμένου ἀριθμοῦ μελῶν, συνέδριον ἀμεταλλάκτον, καὶ ἐπομένως, (ἀφοῦ ἅπαξ μορφώσῃ τὴν δι-
ανοίαν του) ἀκαταμάχητον ὑφ' ὁποιασδήποτε ἐπιρροίας, ἤθελεν ἔχει πραγματικῶς ἐξουσίαν δεσποτικήν.

Ἡ συνταγματικὴ βασιλεία κρατεῖται ἀπὸ τὰς κατα-
χρήσεις τῆς ἐξουσίας διὰ τῆς ἐγκαλέσεως τῶν ὑπευθύνων αὐτῆς ὑπουργῶν· τὸ δὲ τῶν Ἀντιπροσώπων συνέδριον, διὰ τῆς πάντοτε ἐπιχειμένης διαλύσεώς της. Ἀλλὰ τίς ἤθελεν εἶναι ὁ χαλινὸς τοῦ τῶν Πατρικίων Συνεδρίου, ἀμεταλλάκτου μὲν ὄντος, συγκειμένου δ' ἐκ ῥητοῦ ἀριθμοῦ μελῶν, καὶ ἀκινήτου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου οὔτε ὁ θρόνος, οὔτε τὸ ἔθνος δὲν ἤθελεν ἰσχύει, ὥστε νὰ διαρρήγνῃσι τὴν συσταθεῖσαν πλειοψη-
φίαν, ἥτις ἤθελεν ἐπικρατεῖ ἐν αὐτῷ.

Τὸ δίκαιον τοῦ ποιεῖν κατὰ τὴν χρεῖαν νέους Πατρι-
κίους ἰσοδυναμεῖ εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο, μὲ τὸ τῆς δια-
λύσεως εἰς τὸ ἄλλο, καὶ ὑποδείξεις συχνότατα ἀπλῆ ὅτι ἐνδέχεται νὰ μετέλθῃ τὸ δίκαιον τοῦτο ὁ θρόνος, ἀρκεῖ νὰ ἐπενεργήσῃ εἰς τοὺς Πατρικίους πρὸς ὄφελος τοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνεδρίου.

Καὶ τοῦτο δὲν εἶναι ἄλλως καταληπτὸν, Κύριοι, κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν τῆς ἐκλεκτικῆς νομοθεσίας, ἡ-
τις ἔθεσεν ἐπὶ εὐρυχωροτάτων βάσεων τὸ δημοκρατικὸν στοιχεῖον τοῦ συντάγματος. Δὲν εἶναι πλέον τῶντε συγ-
χωρημένον νὰ προβλέψῃ τις, ὅτι μετὰ πολὺν καιρὸν ἀπὸ τοῦ νῦν θέλει λάβει χρεῖαν ὁ θρόνος νὰ προσδράμῃ εἰς πολυαριθμούς προδιδασμούς Πατρικίων κατ' ἄλλην δι-
ανοίαν ἢ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὸ αἰρετὸν Συνέδριον, κατὰ τὸ συμφέρον δηλαδὴ τῆς ἐλευθερίας, ἐὰν αὐτὴ ἀπειλεῖτο ἀπὸ τὴν ἀντίθεσιν τοῦ ἄλλου Συνεδρίου.

ὑποθέσατε, τῶντε, ὅτι εἰς τὸ τῶν Πατρικίων Συνέ-
δριον, ἐκ ῥητοῦ ἀριθμοῦ μελῶν συγκείμενον, ἐγείρεται συ-
στηματικὴ πλειοψηφία, χωρὶς φιδου προδιδασμῶν, οὔτε δια-
λύσεως, πολεμοῦσα τὰς δημοσίους ἐλευθερίας· θέλει χρεῖα-
σθῇ πάντοτε νὰ θυσιασθῇ εἰς αὐτὴ, διαφωνίας οὔσης, τὸ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνέδριον, καὶ ἂν ἤθελεν ἔχῃ τοῦτο ὑπὲρ
ἑαυτοῦ τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸν ὀρθὸν λόγον· καὶ ἂν τὸ μὲν
ἔθνος ἐπέμενε διὰ τῆς νέας ἐκλογῆς νὰ δοξάζῃ κατὰ τὴν
διάνοιαν τοῦ τῶν Ἀντιπροσώπων Συνεδρίου, τὸ δὲ τῶν Πα-
τρικίων ἀνθίστατο πάλιν μετὰ πεισμονῆς, ποῦ ἤθελεν εἶναι
θεραπεύσας; Ἐξω τοῦ νόμου, ἔξω τοῦ συντάγματος, εἰς πολι-

τικὰς μεταβολάς. Ἐξεύρομεν, Κύριοι, μὲ πόσῃ θυσίᾳ αὐταὶ
γίνονται καὶ τῶν Κυβερνήσεων καὶ τῆς κοινωνίας.

Ὁ δ' ἐναντίος κίνδυνος, τὸν ὁποῖον θέλομεν ν' ἀποφύγω-
μεν, τοῦτέστιν ἡ κατάχρησις τῶν εἰς τοὺς Πατρικίους προ-
διδασμῶν, δὲν ἐπιφέρει τόσον ἐπιφύδους καὶ τόσον ἀπο-
λύτους ἀδυναμίας. Καὶ προσέτι ἡ θεραπεία αὐτῶν εὐρί-
σκεται εἰς τὸ σύνταγμα καὶ εἰς τὴν εὐθύνην.

Ἀλλὰ ποῖον εἶναι τὸ ἀπονεμόμενον εἰς ὁποιαδήποτε
δύναμιν δίκαιον, τὸ ὁποῖον δὲν εἴμπορεῖ αὐτὴ νὰ καταχρα-
σθῇ μέχρι τοῦ ἀτοπήματος, μέχρι τοῦ ἐγκλήματος; Ἐκεῖ-
νο τὸ ὁποῖον λυσιτελεῖ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὸ ἔθνος, εἶ-
ναι ὅτι τὸ δίκαιον εὐρίσκει πάντοτε εἰς τὸ ἀκρότατον αὐ-
τοῦ πέρας ἀδυναμίας τινὰ ἠθικὴν, ἥτις κάμνει τὸν ἔχοντα
αὐτὸ, ἂν δὲν εἶναι μωρὸς, νὰ ἀπέχῃ τῆς καταχρήσεως. Τὸ
ἐμπόδιον τοῦτο ὑπάρχει συνταγματικῶς εἰς τὴν κατάχρη-
σιν τῶν προδιδασμῶν· ἀλλὰ διὰ τὴν κατάχρησιν τῆς ἐξου-
σίας πλειοψηφίας τινὸς, κατὰ νόμον μὲν ἀμεταλλάκτου,
ὠριτμένου δὲ κατὰ τὸν ἀριθμὸν, ἄλλο μέσον καταφυγῆς
δὲν εἶναι εἰμὴ αἱ πολιτικαὶ μεταβολαὶ, καὶ ἐπομένως αἱ
ἐπαναστάσεις.

Ὅθεν, Κύριοι, τὸ περὶ ὠρισμένου ἢ ἀορίστου ἀριθμοῦ
τῶν Πατρικίων ζήτημα καταντᾷ εἰς τὸ νὰ προκρίνωμεν ἢ
τὸν κίνδυνον τοῦ νὰ συσταθῇ μία μόνη δύναμις ἐπὶ τῶν
ἐρεσιῶν τῶν δύο ἄλλων, τὰς ὁποίας ἔχει νὰ κυριεύσῃ διὰ
τῆς ἀκινήτοότητός του, ἢ τὸ πλεονέκτημα τοῦ νὰ εἰσαχθῇ
μεταξὺ τῶν δύο τούτων δυνάμεων ἑτέρα συγκρινώσα αὐτάς,
συγκρινώμενη καὶ αὐτὴ μὲ τὸ εἰς τὸν θρόνον ἀφιέμενον
δίκαιον τοῦ νὰ ἐπενεργῇ εἰς τὴν σύνθεσίν του.

Γ. Λείπεται τώρα τὸ περὶ κληρονομίας τοῦ τῶν Πατρι-
κίων ἀξιώματος ζήτημα. Ἐνταῦθα, Κύριοι, ἡ συνταγματικὴ
θεωρία πίπτει ἔμπροσθεν τῶν περιστάσεων· ἐνταῦθα ἡ νο-
μοθεσία συμβιβάζεται μετὰ τῆς πολιτικῆς, καὶ τὸ μέλλον
συμφέρον τοῦ ἔθνους, ἴσως μετὰ τῶν νῦν δοξασιῶν του.

Ἀναμφισβόλως, ἐὰν τὸ περὶ διαδοχῆς τῶν Πατρικίων
ζήτημα δὲν ἦτο σήμερον λελυμένον, εἰμὴ ὑπὸ τῶν λογικῶν
συνειπειῶν τῆς συνταγματικῆς μοναρχίας, καὶ ὑπὸ τοῦ κύ-
ρους τῆς πείρας, σειρὰ ἀναντιρρήτων συλλογισμῶν ἡδύνατο
νὰ σᾶς κάμῃ νὰ ὁμολογήσετε, ὁμοῦ μὲ τοὺς διασημοτέρους
Δημοσιογράφους, μὲ ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὸ βῆμα τοῦτο
αὐτὸ διετήρησε πιστῶς τὴν μνήμην, ὅτι ἡ διαδοχὴ αὕτη
περιέχει ἐν ἑαυτῇ ἀρχὴν τινὰ μονιμότητος, ἥτις εἶναι τὸ
στερεώτερον ὑποστήριγμα τῆς βασιλείας, ἀρχὴν ἀνεξαρ-
τησίας, ἥτις εἶναι ἡ καλητέρα ἐγγύησις τῆς ἐλευθερίας.
Ἡ θεωρία ἐντέλλεται τὴν κατὰ κληρονομίαν διαδοχὴν· ξένα
παράδειγματα, αὐτὰ τὰ ἡμέτερα, καὶ κατ' ἐναντίαν ἐννοίαν,
ἀπὸ Ἰεσσαράκουλα χρόνων, προσθέλουν τὰς μαρτυρίας τῶν.
Ἀλλὰ πλησίον τῆς κατὰ θεωρίαν πολιτικῆς, ἥτις ἐνδοθεν
τοῦ σπουδαστηρίου μελετᾷ, τί ἀρμόζει εἰς τὴν κοινωνίαν,
ὁποία πρέπει νὰ εἶναι, ἐπαγρυπνεῖ ἀκαταπαύστως εἰς τὰς
ἐλευθερίας Κυβερνήσεις ἢ πραγματικὴν πολιτικὴν, ἥτις σπον-
δάζει, τί συμφέρει εἰς τὴν κοινωνίαν, ὁποία εἶναι, κτλ.

Γενικὴ λοιπὸν ἀποστροφή μᾶ, παρουσιάζεται σήμερον,
Κύριοι, διὰ τὴν διαδοχὴν τοῦ τῶν Πατρικίων ἀξιώματος.
Δίκαια ἢ ἄδικος, εὐλόγος ἢ ἀτυλλόγιστος, αὕτη ὑπάρχει,
μᾶς βιάζει, θέλει νὰ ἐκπληρωθῇ. Ἡ δοξασία ἐφανερῶς
δοξασία ἴσως πολλὰ ἐκτεταμένη, ὥστε δὲν δύναται τίς
νὰ τὴν παραβλέψῃ, ὅταν μάλιστα δὲν εἴδῃ τίποτε, τὸ ὁ-
ποῖον νὰ ἐλάττω τὴν δικαιοσύνην.

(Προσθέτε. εἰπεῖς ὁ ῥήτωρ ὅτι ὅσον ἐξαιρέτως καὶ αἰετὶν
καὶ βασιλέων δὲ δύναται ἡ ἐξουσία νὰ τὴν ἐπιβάλλῃ εἰς τὸ
ἔθνος, διὰ τῆς βίαιας καὶ χωρὶς τῆς θελήσεώς του, διότι τοῦτο
ἤθελεν εἶναι ἐπιχειρήσεις κινδυνώδεις κτλ.) (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ Αρ. 73 ΤΗΣ Γ' ΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1891

Ακολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.

Αναφορά τῆς Ἐπαρχίας Μενδενίτζης.
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΗΣ
ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐξοχώτατε,

Συνελθόντες εἰς ἐν οἱ κάτοικοι τῆς Ἐπαρχίας ταύτης ἀνέγνωσαν μετ' ἀκριβοῦς ἐπιστάσεως τὸ ἔγκλιον ἔγγραφον, τὸ ὁποῖον ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐπαρχίας μᾶς μᾶς ἐκοινοποίησε.

Δὲν ἀγνοοῦτε ὅποια ἐστάθη ἡ διαγυγὴ τῶν κατοίκων τῆς Ἐπαρχίας ταύτης, ἀφ' ἧς ὥρας εἶδον τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ τῶν πραγμάτων διεθυνόμενα ἀπὸ τοῦ ἰδίου Κυβερνήτη. Δὲν σᾶς λανθάνει ὅτι ἀνὰ διδασκαλίαν καὶ ἀνὰ σκευαίαν δὲν ἐμφώλευσαν ποτὲ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μᾶς.

Φίλος τῆς ἡσυχίας καὶ εὐταξίας ὁ λαὸς τῆς Ἐπαρχίας ταύτης δὲν δύναται, εἰμὴ ἀποδοκιμάζων τὰς τῶν ταραχοποιῶν κινήσεις, νὰ ἐκφράσῃ ἐπισήμως τὴν κατ' αὐτῶν ἐκτρέψαντα ἀγανάκτησιν, καὶ τὴν εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Κυβέρνησιν εἰλικρινῆ ἀφ' οἴσῃσιν.

Μένομεν δὲ μὲ ὅλον τὸ σέβας.

Ἐν Μενδενίτζῃ, τῇ 9 Αὐγέστῃ 1831.

Οἱ Εὐπειθεῖς Δημογέροντες καὶ Πρόκριτοι ὅλων τῶν Κομοπόλεων καὶ χωρίων τῆς Ἐπαρχίας Μενδενίτζης.

Α. Ἰω. Κλοτόπουλος, Η. Ἐγκολόπουλος, Α. Νταλάρης, Παπᾶ Ἰωάννης, Α. Ντχλαρόπουλος, Στ. Ἀκρίδας, Γ. Τηρνιτζότας, Ν. Κατζελόπουλος, Α. Παπακώστας, Ν. Ἀνδριτζόπουλος, Γ. Τράγκατος, Α. Καρατζιόλης, Παπαγεώργιος Οἰκονόμος, Α. Σοφλῆς, Κ. Νικολόπουλος, Γ. Παπατάκης, Α. Τζιπέρης, Α. Γεωργίος, Α. Ζαχαρόπουλος, Γ. Μπιλίσκος, Θ. Παναγιωτάκος, Γ. Κολάρας, Κεραμίδας, Π. Παπαδόπουλος, Γ. Μπορεπλάκης, Γ. Μπαμπαντώντας, Γ. Πορπελέκος, Στ. Μπερτάνος, Γ. Ζαχαρόπουλος, Στ. Καλαμάρας, Α. Δαδῆτης, Γ. Τηρνιτζότης, Στ. Παπαπολήμερος, Ζ. Ἀναστασίος, Γ. Μαδῆρας, Κ. Νικόπουλος, Γ. Ἀβγέρης, Γερογιαννάκης, Μ. Ἰωάννης, Γ. Σκότσης, Α. Μάκρας, Α. Γιαμάκος, Κ. Κολάρας, Π. Μόσκορος, Ν. Κεραμίδας, Α. Πάλης, Τ. Γιάλλη, Εὐ. Κορδοπάτης, Γ. Καλαηζής.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Αρ. 1281. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΔΡΑΝ ΚΑΙ ΣΠΕΤΣΑΣ
ΠΡΩΤΟΚΛΗΤΟΝ.

Εἰς τὴν κατὰ τὸ Ἀρθρον 85 καὶ 93 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας.

καὶ Διαδικασίας κινήσιν ἀγυγὴν παρὰ τῆς Ἀναστάσεως Γιαννικέση, κατὰ τῆς Μιχαήλ Β. Δρίτζα Σπετζιώτη, κατηγορηθέντος κατὰ τὸ εἰρημένον Ἀρθρον 85 ἐπὶ πλαστογραφίᾳ, ὡς πρὸς τὴν πρὸ αὐτοῦ παρεσιωθῆσαν συναλλαγματικὴν τῆς 14 καὶ 24 Ὀκτωβρίου 1825 εἰς τὴν πολιτικὴν δίκην ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκλήτου τέττα μεταξὺ Ἀναγνώστῃ Πέτρῃ Ζώτῃ Ὑδραῖος, καὶ τῆς Ἀναστάσεως Γιαννικέση Ζακυνθίου.

Ὁ Μιχαήλ Β. Δρίτζας αὐτοπροσώπως ἐμφανισθεὶς εἰς τὴν ἀκρόασιν, καὶ ἐρωτηθεὶς παρὰ τῆς Πρεσβείας ἀπεκρίθη ὅτι ὀνομάζεται Μιχαήλ Β. Δρίτζας, χροῖων ἐικοσιοκτὼ, τὸ ἐπάγγελμα Γερμαντεύς, κάτοικος εἰς Πέττας ἐρωτηθεὶς καὶ περὶ τῆς συναλλαγματικῆς τῆς 14 καὶ 24 Ὀκτωβρίου 1825 ἀπεκρίθη ὅτι ἡ ῥηθεῖσα συναλλαγματικὴ τῆς 14 καὶ 24 Ὀκτωβρίου 1825 πρὸς αὐτὸν παρεσιωθῆσα εἰς τὴν ἐμπορικὴν δίκην κατὰ τῆς Ἀναστάσεως Γιαννικέση εἰς αἰτησὶν καὶ γνητὴ μάλιστα καθόσον ἀφορᾷ τὴν ὑπογραφὴν παρὰ τῆς Γιαννικέση γενομένην εἰς αὐτὴν, καθὼς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς Ἀρθρον 92, νομίζεσθαι ἀπέδειξεν ἀρκετὰ μὲ τὰς ἄλλας τῆς ἰδίας Γιαννικέση διχρήστες παρεσιωθῆσας ὑπογραφάς, καὶ τὴν ἐνώπιον τῆς ἐξετάσεως, καὶ μὲ τὰ διάφορα δημόσια ἔγγραφα, τὰ ὅποια ὁ Δρίτζας ἐπαρυσίασε, καθὼς καὶ μὲ τὴν ἀναφορὰν τῶν δικίμων πρὸς τὸν ῥηθέντα ἐξετάσῃ ἐπὶ τῶν εἰρημένων ὑπογραφῶν.

Ἐπαρυσιάθησαν τ' ἀκόλουθα ἔγγραφα συνιστάμενα τὴν ἐγκληματικὴν δίκην ἐπ' αὐτῶν τέττα:

Α'. Ἡ ἀναφορὰ τῆς 19 καὶ ἡ ἀπολογία τῆς 12 Αὐγέστῃ 1830, μὲ τὴν ὁποῖαν ὁ Κ. Ἀναστάσιος Γιαννικέσης ηρηθή ὅτι ἔγραψε τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος ὑπογραφὴν εὐρισκομένην εἰς τὸ τέλος τῆς συναλλαγματικῆς τῆς 14 καὶ 24 Ὀκτωβρίου 1825, παρεσιωθῆσας παρὰ τῆς Μιχαήλ Β. Δρίτζα, τῆς ὁποίας ἡ ἀρνήσις ἐπρεξένησε τὴν ἐγκληματικὴν δίκην κατὰ τῆς εἰρημένης Δρίτζα κατὰ τὸ Ἀρθρον 85 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας.

Β'. Ἡ ὑπογραφή, τὴν ὁποῖαν ἔκαμεν ὁ Γιαννικέσης ἐπὶ τῆς ἐνστάσεως τῆς ἐξετάσεως, ἐνώπιον αὐτῆς καὶ τῶν δύο μαρτύρων Κ. Ἀθανασίου Ζέλα καὶ Νικολάου Σιλαβάνου διὰ τὰ εὐκόλυναι τὴν κρίσιν τῆς δοκιμασίας.

Γ'. Τὰ ἐξῆς ἔγγραφα ὅσα ὁ Δρίτζας ἐπαρυσίασε πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς πρώτης μέρους τῆς Ἀρθρον 92 τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας, ἦτοι,